

8 Μαΐου 2018

Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου: Εξομολόγησις Μοναχού (Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος, Καθηγούμενος Ι.Μ. Λογγοβάρδας Πάρου († 1980))

/ [Πεμπτουσία](#)

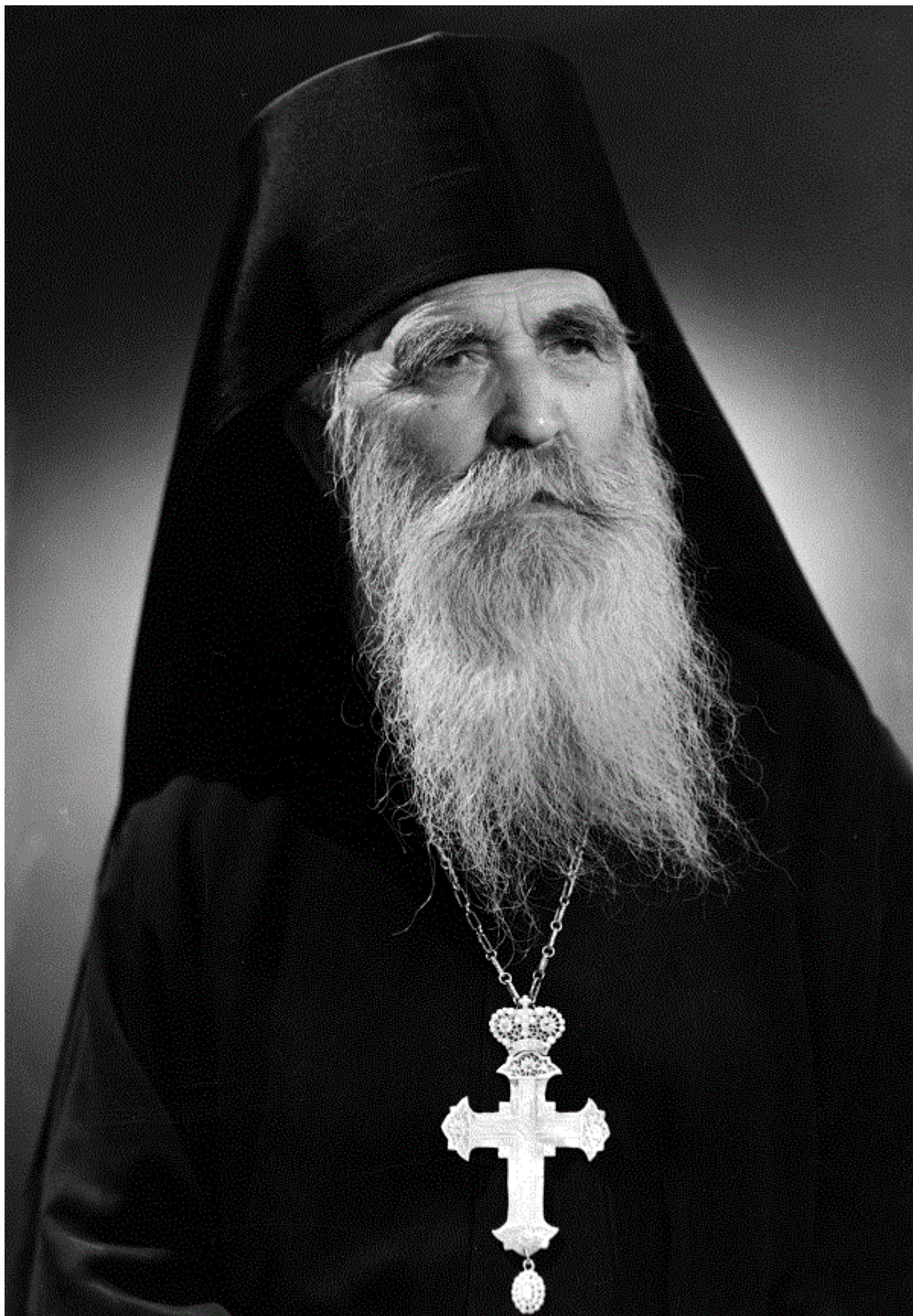

Στο αρχείο της Μονής των Θαψανών, στην Πάρο, υπάρχει ένα χειρόγραφον σημείωμα του οσίου Φιλοθέου Ζερβάκου που φέρει τίτλο, «Εξομολόγησις Μοναχού».

1ον) Δεν αγαπώ τον Θεόν με όλην μου την ψυχήν, την καρδίαν και την διάνοιαν κατά την εντολήν του Κυρίου· δεν έχω τελείαν υπακοήν εις τον νόμον του Θεού και τας εντολάς του· δεν φυλάττω τας υποσχέσεις τας οποίας έδωσα εν τω βαπτίσματι και εν τω αγίω σχήματι ενώπιον του Θεού, των Αγγέλων, των Αγίων και των ανθρώπων.

2ον) Δεν προσεύχομαι, δεν αναγινώσκω με προσοχήν, με κατάνυξιν και ευλάβειαν.

3ον) Εις δε τας ιεράς ακολουθίας και αγρυπνίας ακόμη και κατά την φρικτήν ώραν της λειτουργίας, ίσταμαι χωρίς φόβον, προσοχήν και ευλάβειαν. Πολλάκις δε έχω απρεπείς, αισχρούς, ακαθάρτους και βλασφήμους λογισμούς κατ' αυτήν την φοβεράν ώραν της θείας λειτουργίας και της ιεράς ακολουθίας.

4ον) Δεν έχω μετάνοιαν αληθινήν, γνησίαν, ειλικρινή, ούτε πένθος, ούτε δάκρυα. Δεν εξομολογούμαι με συντριβήν καρδίας και με συναίσθησιν ότι εξομολογούμενος και παριστάμενος ενώπιον του πνευματικού μοι πατρός παρίσταμαι και

εξομολογούμαι ενώπιον του παντοκράτορος Θεού, όστις είναι πανταχού παρών και γινώσκει τα πάντα, τα παρελθόντα, τα παρόντα και μέλλοντα, τους διαλογισμούς και τα βάθη της καρδιάς εκάστου.

5ον) Εις το μυστήριον της θείας κοινωνίας προσέρχομαι αναξίως, άνευ της πρεπούσης ετοιμασίας, άνευ συναισθήσεως, άνευ φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης.

6ον) Δεν αγαπώ τον πλησίον μου καθώς αγαπώ τον εαυτόν μου, κατά την εντολήν του Κυρίου. Δεν έχω αγάπην και υπακοήν τελείαν, ούτε τον πρέποντα σεβασμόν εις τον πνευματικόν μου πατέρα και τους ανωτέρους μου, καθώς υπεσχέθην εν τω Αγγελικώ σχήματι• δεν έχω εγκοπήν θελήματος• είμαι αντίλογος.

7ον) Δεν έχω εγκράτειαν, υπομονήν, πραότητα, ταπείνωσιν• κατακρίνω, καταλαλώ, ψεύδομαι, πολυλογώ, αστείζομαι, γελώ, οργίζομαι, θυμώνω, μνησικακώ.

8ον) Είμαι κοιλιόδουλος, γαστρίμαργος, λαθροφάγος, ιδιόρρυθμος.

9ον) Αμαρτάνω με όλας μου τας αισθήσεις, με την όρασιν, με την ακοήν, με την γεύσιν, με την όσφρησιν, με την αφήν.

10ον) Αμαρτάνω εν έργω και λόγω, εκουσίως και ακουσίως, εν γνώσει και αγνοία, με τον νούν και την διάνοιαν• εξ αμελείας και ραθυμίας μου έχω κακάς και αισχράς επιθυμίας• έχω ατόπους, αισχρούς, ρυπαρούς, βλασφήμους και υπερηφάνους λογισμούς.

11ον) Είμαι υπερήφανος, κενόδοξος, ανθρωπάρεσκος• είμαι φίλαυτος, φιλάργυρος, πλεονέκτης• δεν έχω εγκράτειαν• έχω ατόπους, αισχρούς, ακαθάρτους και βλασφήμους λογισμούς• είμαι φθονερός, θυμώδης, οργίλος, μνησικακος• είμαι οκνηρός και αμελής και εις τα σωματικά και εις τα πνευματικά.

Διά ταύτας τας αμαρτίας, τας οποίας εξωμολογήθην ενώπιον του Θεού και ενώπιόν σου, πνευματικέ μοι πάτερ, και δι' άλλας αναριθμήτους, τας οποίας έπραξα και από λήθην και άγνοιαν παρέλειψα να εξομολογηθώ, ζητώ παρά Θεού την συγχώρησιν και παρά σου πνευματικέ μοι πάτερ, τον πρέποντα κανόνα των αμαρτιών μου.

Σημείωση Πemptουσίας: Ο μακαριστός γέρων Φιλόθεος Ζερβάκος γεννήθηκε το 1884. Στον ναό του Αγίου Ελισσαίου γνώρισε τους Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη και Αλέξανδρο Μωραϊτίδη, ενώ ο Άγιος Νεκτάριος τον προέτρεψε να μεταβεί στη Μονή Λογγοβάρδας για να μονάσει. Ο γέρων Φιλόθεος Ζερβάκος (κατά κόσμον Κωνσταντίνος Ζερβάκος) το 1907 εκάρη μοναχός και το 1912 χειροτονεείται ιερέας . Το

1930 μετά τον θάνατο του ηγουμένου της Μονής Λογγοβάρδας Ιερόθεου, καθίσταται αυτός καθηγούμενος της μονής. Σε όλη του την ζωή βιάζε τον εαυτό του να κερδίσει την Βασιλεία των Ουρανών. Μιμούμενος τους Αγίους αγωνιζόταν διά βίου για την νέκρωση των παθών. Θεωρούσε ότι ήταν ένας ταπεινός οδοιπόρος πού έσπευδε να φθάσει στο τέλος του δρόμου. Πλήρης ημερών κοιμήθηκε οσιακά στην Ιερά Μονή Θαψανών στις 8 Μαΐου του έτους 1980.

Με αφορμή την σημερινή ημερομηνία και τη συμπλήρωση 38 ετών από την οσιακή κοίμηση του Γέροντα, δημοσιεύουμε το ως άνω σπουδαίο χειρόγραφο σημείωμα του Γέροντα, που αποτελεί μία ιδιόχειρη εξομολόγηση του ιδίου, καθώς και μία σειρά άρθρων για τον όσιο Γέροντα του αρχιμανδρίτη π. Τύχωνος Ανδρέου, δρ. Θεολογίας, η διδακτορική διατριβή του οποίου έχει ως αντικείμενο μελέτης τον βίο και το πνευματικό έργο του οσίου Γέροντος.